

tidligere om de forøgede Udgifter, baade Udgifterne en Gang for alle og de aarligt tilbagevendende. Landets økonomiske Bæreevne er for Tiden spændt saa haardt for, at alt, hvad der kan spares i Retning af nye Embeder, bør spares. Jeg kan ikke komme bort fra den Tanke, at Lolland-Falsters Stift er saa urimeligt lille. Saa vidt jeg ved, er der kun 68 Pastorater med nogle og 70 Præster. Man kunde derfor med god Grund lægge et større Stykke af Sjællands Stift ind under Lolland-Falsters Stift, der derved i Henseende til Udstrækning, Folketal og Præstetal vilde komme op ved Siden af de andre Stifter. Man maa kunne finde en Udvej, hvorved man undgaar at gaa til Oprettelsen af et nyt Bispeembede her paa Sjælland.

Om Lovforslaget om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i Sønderjylland vil jeg straks sige, at jeg paa nærværende Tidspunkt ikke tør udtale mig bestemt om, hvorvidt det er tilstrækkeligt til at hidføre den ønskede Lighed. Der er jo endog blandt de lærde Strid derom. Jeg skal kun sige, at de samme varme Ønsker, som den højtærede Minister gav Udtryk i sin Forelæggelsestale, om, at den sønderjydske Befolkning ogsaa paa dette Omraade snarest maa blive bænket ved samme Bord som vi, nærer vi fra vor Side. I hvert Fald skal vort Velkommen til Sønderjyderne paa den Dag ikke mangle.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krohn har Ordet for en kort Bemærkning.

Krohn: Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard mente, at det var en Fortalelse, naar jeg havde sagt, at den mundtlige Tilmeldelse til Valglisten skulde foregaa paa et bestemt Sted. Jeg mener, at man ikke kan faa andet ud af det, naar man læser Lovforslaget. Der staar nemlig: „Den mundtlige Tilmelding sker ved personlig Henvendelse (ikke telefonisk) til Valgbestyrelsens Formand eller til dennes Repræsentant“. Og hvad er der, der skal meddeles? Det er fulde Navn, Stilling og Bopæl, at den paagældende er Medlem af Folkekirken, Fødested, Aar og Dato. Man kan vel ikke godt tænke sig andet end, at det maa ske paa et bestemt Sted. Og saa vidt jeg kan huske, var ogsaa det Forudsætningen i det kirkelige Udvalg. Maaske maa jeg med det samme sige til det ærede Medlem Hr. Kammersgaard, der undrede sig over, at det kirkelige Udvalg ikke havde talt om, at Kirkerne skulde være aabne om Hverdagen, at der er dog

Grænser for, hvad det kirkelige Udvalg kunde udrette. Jeg synes, det var et stort Arbejde, Udvalget udførte, der var uhyre mange Møder og meget at drøfte. At det ogsaa skulde tage den Slags Smaating op, synes jeg vilde være for stort et Forlangende.

Stengaard-Kirkegaard: Dette sammenhængende Kompleks af Lovforslag er efter min Opfattelse en lige Fortsættelse af den frisindede Lovgivning, som man i de to sidste Menneskealdrer har været inde paa. Og det er tillige en afgørende Anerkendelse af Sogdenes Selvstyre paa kirkeligt Omraade. Det er for mig stadig Maalet, at vi ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side stiler imod, at Sognene kan faa fuldt Selvstyre baade paa Kirkens og Skolens Omraade. Og jeg tror, det er rigtigt ogsaa nu at gaa et Skridt videre i Retning af at lægge Ansvaret og Myndigheden ud til Sognets egne Beboere, saaledes at de ogsaa paa det økonomiske Omraade faar Ansvaret og Afgørelsen. Men jeg synes, det er en selvsagt Ting, at Selvstyre paa det Omraade ikke kan være ubegrænset. Og jeg tror ogsaa, at Sognebeboerne vil anerkende, at der er noget, der er over dem, at de fuldt ud vil anerkende, at Lovgivningsmagten staar over dem, at den har Lov til at gribe ind og begrænse den Myndighed, som den selv har givet.

Nu er der et bestemt Punkt i Lønningsloven, nemlig § 43, hvor det forekommer mig, at man næsten har gjort dette Selvstyre ubegrænset, idet man har sat en Bestemmelse ind i denne Paragraf om, at Menighedsraadene kan modsætte sig, at Præstegaardene udstykkes. Det synes mig en urimelig Bestemmelse, naar vi husker paa, at vi den 4. Oktober 1919 gennemførte en Lov om Præstegaardes Udstykning, hvori der blev fastsat bestemte Regler for disse Jorders Udstykning, efter hvilke man kan gaa ned til et Minimum af 7 ha, som med Menighedsraadets Samtykke kan blive liggende som hørende til Præstegaarden. Naar Lovgivningsmagten for 3 Aar siden tog den Stilling, synes det mig urimeligt nu at indføre en Bestemmelse, der er ganske modsat, og derfor forekommer det mig, at man i Udvalget maa naa til at faa bragt disse to Love i Harmoni med hinanden. Det vilde efter min Mening være rigtigt, om Lovgivningsmagten fremdeles anerkendte, at Præstegaardene bør udstykkes. Vi har set, at de i mange Tilfælde er blevet drevet daarligt, og vi ved desuden, at der i mange Kommuner er Mangel paa Jord til Op-